

СИЛАБУС

навчальної дисципліни

ОК 21. ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ

Спеціальність	081 Право
Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Статус навчальної дисципліни	обов'язкова
Курс / семестр вивчення	4/ 7 семестр
Кількість кредитів ЄКТС	5
Розподіл за видами занять та годинами навчання	Лекції - 64 год.
	Практичні, семінарські заняття – 32 год.
	Самостійна робота - 86 год.
Вид індивідуального завдання	Реферат, контрольна робота
Форма підсумкового контролю	Залік
Кафедра (назва, № кабінету, контактний телефон, e-mail)	Кафедра публічного і приватного права
Викладач /і:	Литвиненко Анастасія Олександрівна, викладач Аблязов Денис Едуардович, к.ю.н.
Контактна інформація викладача/ів:	E-mail: Litvinenko_Nastenk@ukr.net тел. 0936998594
Дні занять	Згідно з розкладом
Консультації	Очні консультації: згідно з графіком Дистанційні: електронна пошта, групи у Вайбері, Телеграмі
Анотація навчальної дисципліни:	
<p>Головним функціональним призначенням нинішніх і прийдешніх поколінь правників є наразі і залишиться у майбутньому діяльність із застосування права. Однією із домінуючих ознак останньої є безперервна змінюваність її змісту під впливом таких же перманентних динамічних інновацій людського буття та суспільних вимог до правозастосування. Особливе місце серед таких інновацій належить кардинальним змінам вимог соціуму до процесії правника.</p> <p>У нормативному курсі «Практика Європейського Суду з прав людини» для розкриття багатогранного змісту принципу верховенства права обрано найбільш поширений у європейських правничих школах підхід до вивчення його сутті і змісту на основі прецедентної судової практики ЄСПЛ та доктринальних підходів Венеційської Комісії «За демократію через право». В основу опанування студентами сучасним європейським розумінням змісту доктрини і принципу верховенства права в цілому та його конкретних елементів взято спеціальні доповіді Венеційської Комісії «За демократію через право» з верховенства права на її 86-му пленарному засіданні 25- 26 березня 2011 р. та на 106-му пленарному засіданні Комісії 11- 12 березня 2016 р., а також прецедентну судову практику Європейського суду з прав людини.</p>	
Мета і завдання навчальної дисципліни:	

Метою викладання даної дисципліни є формування сучасної правосвідомості майбутніх правників, що ґрунтується на осмисленні права не тільки і не стільки як інструменту державної політики, а як духовного феномену, що спирається на віками вироблену систему людських цінностей і сам ці цінності утверджує, як антипод свавілля, зокрема з боку держави, її органів та посадових осіб, викладання даної дисципліни є формування сучасної правосвідомості майбутніх правників, що ґрунтується на осмисленні права не тільки і не стільки як інструменту державної політики, а як духовного феномену, що спирається на віками вироблену систему людських цінностей і сам ці цінності утверджує, як антипод свавілля, зокрема з боку держави, її органів та посадових осіб.

Мета орієнтована на формування у здобувачів таких компетентностей:

ЗК11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства; усвідомлення цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідності його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
ЗК12. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.
ЗК14. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.
СК3. Цінування та повага до гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння її правової природи.
СК4. Здатність застосовувати Конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод, а також прецедентну практику Європейського суду з прав людини.
СК5. Здатність застосовувати норми та інститути міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права.
СК6. Здатність здійснювати порівняльний аналіз окремих правових інститутів права Європейського Союзу та Ради Європи і правової системи України.

Програмні результати навчання:

РН 2. Знати та розуміти міжнародні стандарти прав людини, положення Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практику Європейського суду з прав людини.
РН 3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.
РН 4. Знати та розуміти основи права Європейського Союзу.
РН 5. Давати короткий правовий висновок щодо окремих фактичних обставин з достатньою обґрунтованістю.
РН 8. Застосовувати інститути міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права.
РН 9. Самостійно визначати ті обставини, у з'ясуванні яких потрібна допомога, і діяти відповідно до отриманих рекомендацій.
РН 13. Знати та розуміти особливості реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права.
РН 14. Використовувати статистичну інформацію, отриману з першоджерел та вторинних джерел для правничої діяльності.
РН 18. Застосовувати в професійній діяльності основні сучасні правові доктрини, цінності та принципи функціонування національної правової системи.
РН 19. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів.
РН 20. Виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки.
РН 25. Демонструвати знання та розуміння особливостей правового регулювання у фундаментальних галузях права.

Очікувані результати, досягнення яких забезпечує навчальна дисципліна:

Студенти повинні:

знати:

- витоки ідеї верховенства права;
- три основні принципи теорії верховенства права А. Дайсі;
- загальнолюдські принципи права та їх види;
- підходи до вирішення проблеми співвідношення права і закону;
- концепції правового і неправового закону;
- гарантії забезпечення принципу верховенства права; принцип верховенства права у практиці конституційного судочинства;
- співвідношення верховенства права і правової держави.

вміти:

- здійснювати аналіз основних сучасних концепцій верховенства права; розрізняти верховенство права і верховенство закону;
- визначати характерні риси принципів права;
- характеризувати права і свободи людини та громадянина; обґрунтовувати перспективи реалізації принципу верховенства права в Україні; визначати загальнолюдські принципи права;
- характеризувати поняття об'єктивного та суб'єктивного права;
- формулювати зміст конституційних юридичних обов'язків;
- використовувати результати офіційного тлумачення Конституційного Суду України, роз'яснень Пленуму Верховного Суду України, Вищого Господарського Суду України;
- працювати з міжнародними документами та нормативно-правовими актами
- використовувати прийоми пошуку та збору необхідної інформації з метою обґрунтування власної позиції з певного теоретичного та практичного питання.

Зміст навчальної дисципліни:

Тема 1. Загальна характеристика Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод

Контрольний механізм Європейської конвенції з прав людини. Загальна характеристика сучасної європейської системи захисту прав людини: договірні та інституційні аспекти. Конвенція як міжнародний договір у сфері захисту прав людини: правова природа. Основні права і свободи, що захищаються Конвенцією. Особисті (громадянські) права і свободи. Політичні права і свободи. Процесуальні права і свободи. Імплементация Конвенції в національний правопорядок: загальна характеристика. Місце Конвенції у правовій системі України. Загальна характеристика контрольного механізму Конвенції. Органи Європейської конвенції з прав людини: Європейський суд з прав людини, Комітет Міністрів, Парламентська Асамблея Ради Європи, Генеральний секретар Ради Європи, Комісар Ради Європи з прав людини. 8 Європейський суд з прав людини: основний орган Конвенції. Склад та організаційна структура Європейського суду з прав людини. Предметна юрисдикція (*ratione materiae*) Європейського суду з прав людини. Компетенція Європейського суду з прав людини *ratione loci*: територіальний та ефективний контроль. Юрисдикція за колом суб'єктів (*ratione personae*): особа заявника та держави – відповідача. Юрисдикція Європейського суду з прав людини у часі (*ratione temporis*): одномоментні факти та триваючі порушення.

Тема 2. Особливості тлумачення Конвенції Європейським судом з прав людини.

Порядок і форми діяльності Суду. Принципи тлумачення Конвенції Європейським судом з прав людини. Вплив Віденської конвенції про право міжнародних договорів 1969 року на тлумачення Європейським судом з прав людини положень Конвенції. Принцип субсидіарності та розсуду держави як базові засади контрольного механізму Конвенції. Застосування принципу еволюційної інтерпретації положень Конвенції у практиці Європейського суду з прав людини. Автономне тлумачення положень Конвенції Європейським судом з прав людини. Принцип ефективного тлумачення положень Конвенції

Європейським судом з прав людини. Застосування Європейським судом з прав людини доктрини «європейського консенсусу». Функціональний склад Європейського суду з прав людини. Компетенція суддів, які засідають одноособово, комітетів із трьох суддів, палати із семи суддів та Великої палати. Особливості статусу судді ЄСПЛ. Процедура розгляду справ у Європейському суді з прав людини. Джерела процесуальних норм: Конвенція та Регламент Європейського суду. Право на звернення до суду та вимоги до змісту індивідуальної заяви (формуляр заяви, мова провадження). Застосування ЄСПЛ тимчасових (захисних) заходів: поняття та умови. Умови прийнятності індивідуальних заяв до розгляду в суді. Юрисдикційні критерії прийнятності індивідуальної заяви до Європейського суду з прав людини. Змістовні критерії (критерії по суті справи) прийнятності індивідуальної заяви до Європейського суду з прав людини. Вичерпання всіх національних засобів захисту (питання їх доступності та ефективності) та дотримання «шестимісячного строку» як процесуальні умови прийнятності індивідуальної заяви до Європейського суду з прав людини. Анонімність, ідентичність заяв та зловживання правом на подання заяви як процесуальні умови неприйнятності індивідуальної заяви до Європейського суду з прав людини. Розгляд заяви на предмет прийнятності. Комунікація заяви та обмін змагальними документами. Дружне врегулювання та односторонні заяви. Розгляд заяви по суті та ухвалення рішення у справі. Види рішень Європейського суду з прав людини. Пілотні рішення ЄСПЛ. Інститут преюдиціального висновку (Протокол № 16). 9

Тема 3. Виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини.

Виконання рішень Європейського суду з прав людини. Нагляд за виконанням рішень Європейського суду з прав людини з боку Комітету Міністрів Ради Європи відповідно до ст. 46 Конвенції. Національна процедура виконання рішень Європейського суду з прав людини. Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23.02.2006 р. Заходи загального та індивідуального характеру, що вживаються на виконання рішення Європейського суду з прав людини. Повноваження Уповноваженого у процесі виконання рішень ЄСПЛ. Модуль 2. Захист особистих прав та забезпечення судових гарантій

Тема 4. Права, пов'язані з особистою недоторканістю людини

Право на життя. Загальна характеристика права на життя. Негативні та позитивні зобов'язання держав згідно за ст. 2 Конвенції. Процесуальні зобов'язання держави. Заборона умисного позбавлення життя. Захист осіб від застосування сили, що спричиняє смертельні наслідки, представниками держави. Правомірні підстави обмеження права на життя (п. 2 ст. 2 Конвенції). Позитивний та негативний обов'язок держави щодо життя особи в інших ситуаціях: захист від насильства з боку приватних осіб, безпечне навколишнє середовище, екстрадиція та видача тощо. Застосування ст. 2 в умовах надзвичайного стану. Заборона катувань та інших видів нелюдського поводження чи покарання. Європейська конвенція та інші міжнародні акти: Женевські конвенції 1949 року, Пакт про громадянські та політичні права 1966 року, Конвенція ООН про заборону катувань 1984 року, та Європейська конвенція про запобігання катуванням 1987 року. Основний зміст правовідносин, що захищаються ст. 3 Конвенції. Поняття катування: інтенсивність, намір, мета. Поняття нелюдського поводження та поводження, що принижує гідність: ознаки. Абсолютна заборона жорсткого поводження. Негативні та позитивні зобов'язання держави відповідно до ст. 3 Конвенції. Права ув'язнених. Обов'язок розслідувати факти жорсткого поводження. Критерії ефективності розслідування жорсткого поводження. Заборона рабства та примусової праці. Зміст, структура та тлумачення положень ст. 4 Конвенції. Торгівля людьми як сучасна форма рабства. Заборона утримування особи у підневільному стані. Заборона примусової чи обов'язкової праці та її межі. Виключення з заборони примусової праці. Відмежування примусової праці від нормального переліку та обсягу робіт за практикою Суду. Позитивні та процесуальні зобов'язання держави. Право на свободу та особисту недоторканість (ст.5 Конвенції). Сфера застосування ст. 5 ЄКПЛ. Види обмеження свободи, які передбачені в п. 1

ст. 5. Поняття позбавлення свободи; критерії. Позитивні зобов'язання держави у 10 контексті права на свободу та особисту недоторканість. Підстави позбавлення свободи за статтею 5 ЄКПЛ. Правомірність затримання: правова визначеність, недопустимість свавілля, вмотивованість рішення, пропорційність. Кримінально-правові та цивільно-правові підстави позбавлення волі. Гарантії права людини на свободу та особисту недоторканність: повідомлення причин арешту; право негайно постати перед суддею; право на судовий розгляд протягом розумного строку або на звільнення під час провадження; право на розгляд судом без зволікання законності тримання під вартою; право на відшкодування за незаконне позбавлення свободи.

Тема 5. Право на справедливий суд

Поняття права на суд, його елементи. Незалежність та безсторонність суду. Суд, встановлений законом. Сфера застосування ст. 6 Конвенції. Особливості тлумачення ЄСПЛ понять «спір», «права та обов'язків цивільного характеру» та «кримінальне обвинувачення». Право на доступ до суду. Легітимні обмеження доступу до суду. Загальна характеристика справедливого судового розгляду (ст. 6 Конвенції). Змагальність процесу, рівність сторін, публічність слухань. Поняття розумного строку судового розгляду. Критерії та принципи визначення розумності строку. Умотивованість рішення суду. Виконання судових рішень як складова права на справедливий суд. Презумпція невинуватості та права обвинуваченого, як гарантії права на суд.

Тема 6. Право на повагу до приватного і сімейного життя.

Право на повагу до приватного і сімейного життя. Сфера застосування ст. 8 Конвенції. Поняття «приватне життя», «сімейне життя», «житло» та «кореспонденція» у практиці Європейського суду з прав людини. Умови правомірності втручання у права, що захищаються відповідно до ст. 8 Конвенції. Законність як критерій правомірності втручання. Баланс між інтересами особи та суспільства, як критерій виконання обов'язків держави. Легітимна мета втручання. Необхідність у демократичному суспільстві, пропорційність втручання. Обов'язки держави, що впливають зі ст. 8 Конвенції.

Тема 7. Захист майна (власності)

Захист власності як елемент конвенційної системи захисту прав людини. Автономність тлумачення поняття «майно» (ст. 1 Першого Протоколу). Майнова цінність як критерій для визначення сфери застосування ст. 1 Першого Протоколу. Зміст поняття «мирне володіння майном». Критерії допустимості втручання у право власності. Законність втручання. Контроль держави за використанням майна відповідно до суспільних інтересів. Пропорційність втручання. Компенсація у зв'язку з позбавленням майна і втручанням у право мирного володіння майном. 11 Модуль 3. Захист політичних і громадянських прав.

Тема 8. Свобода думки, совісті і релігії

Зміст та сфера дії свободи віросповідання (ст. 9 Конвенції). Поняття «свобода думки, совісті та релігії», «абсолютна свобода переконань» у практиці Європейського суду з прав людини. Критерії правомірності втручання у право на свободу віросповідання. Законність як критерій правомірності втручання. Легітимна мета втручання. Необхідність у демократичному суспільстві, пропорційність втручання.

Тема 9. Свобода вираження поглядів.

Свобода зібрань та об'єднання Зміст свободи вираження поглядів (ст. 10 Конвенції). Сфера дії свободи вираження поглядів. Умови втручання у свободу вираження поглядів, критерії відповідності такого втручання. Обов'язки держави, що впливають зі ст. 10 Конвенції. Свобода зібрань та об'єднання (ст. 11 Конвенції). Зміст права на свободу мирних зібрань. Позитивні зобов'язання держави щодо забезпечення права на свободу мирних зібрань. Допустимість втручання у право на свободу мирних зібрань. Законність як критерій правомірності втручання. Легітимна мета втручання. Необхідність у демократичному суспільстві, пропорційність втручання. Зміст та сфера дії права на свободу об'єднань. Правомірність втручання держави у право на свободу об'єднань. Законність як критерій

правомірності втручання. Легітимна мета втручання. Необхідність у демократичному суспільстві, пропорційність втручання. Зміст права на створення профспілок та участь у них.

Тема 10. Заборона дискримінації та захист інших прав, які захищаються Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод

Сфера застосування ст. 14 Конвенції. Сфера застосування Протоколу № 12 до Конвенції. Особливості заборони дискримінації відповідно до ст. 14 Конвенції та Протоколу № 12 до Конвенції. Позитивні зобов'язання держави у сфері протидії дискримінації. Поняття «позитивна дискримінація». Алгоритм оцінки ситуацій, пов'язаних із ймовірним порушенням ст. 14 Конвенції. Зразок для порівняння. Захищена ознака. Розумне та об'єктивне обґрунтування різного ставлення (поводження). Легітимна мета втручання. Необхідність у демократичному суспільстві, пропорційність втручання. Зміст права на шлюб (ст.12 Конвенції). Право на шлюб та відносин, які охоплює поняття «шлюб». Право на створення сім'ї, одностатеві шлюби та цивільне партнерство. Зміст права на ефективний засіб юридичного захисту (ст. 13 Конвенції) та критерії «ефективності» такого захисту. Сфера застосування права на ефективний засіб юридичного захисту. Співвідношення ст.13 Конвенції зі ст.ст. 2, 3 та 6 Конвенції. 12 Зміст та обсяг ст. 2 Першого протоколу до Конвенції. Принцип права на освіту та зобов'язання держави, щодо забезпечення цього права. Система освіти та об'єм прав на доступ до освіти. Зміст і сфера застосування ст.3 Першого протоколу до Конвенції. Основні складові права на вільні вибори. Виборчі системи та поняття «законодавчого органу». Обмеження пасивного та активного виборчого права. Співвідношення ст.3 Першого протоколу зі ст.ст. 9 – 11 Конвенції. Свобода пересування (ст. 2 Протоколу № 4). Обмеження права на свободу пересування. Критерій законності. Необхідність в демократичному суспільстві, пропорційні втручання легітимній меті. Модуль 4. Умови подачі індивідуальної заяви до Європейського суду з прав людини.

Тема 11. Критерії прийнятності індивідуальної заяви.

Вимоги до заповнення індивідуальної заяви та додатків до формуляру. Наслідки невиконання вимог правила 47 Регламенту Суду. Виключні обставини та підстави відновлення індивідуальної заяви. Загальні умови прийнятності індивідуальної заяви та юрисдикційні, процесуальні та змістовні критерії.

Тема 12. Особливості прийнятності окремих категорій індивідуальних скарг та питання, що виникають при звернення до Європейського суду

Особливості змісту індивідуальних заяв у справах про порушення прав осіб, що відбувають покарання; про факти жорсткого поведіння; про порушення положень ст.6 Конвенції та права власності. Умови застосування забезпечувальних засобів та пріоритетний розгляд справи.

Рекомендовані джерела і навчальна література:

- 1.Збірник законодавства та практики Європейського суду з прав людини: практ. посіб. для суддів / [упоряд.: В. Я. Погребняк, О. О. Крестьянінов, Р. М. Аюпова та ін.]. Харків: Право, 2018. 398 с.
- 2.Фулей Т.І. Застосування практики Європейського суду з прав людини при здійсненні правосуддя: Науково-методичний посібник для суддів. 2-ге вид. випр., допов. Київ, 2015. 208 с.
- 3.А. М. Кучук, О. О. Орлова, О. В. Мінченко Практика Європейського суду з прав людини : навчально-методичний посібник. Дніпро : Середняк Т.К., 2021. 126 с.
- 4.Збірник рішень у справах про право на свободу та особисту недоторканність (стаття 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод) / [упоряд.: В. В. Сокурєнко, В. С. Батиргарєєва, О. С. Бакумов та ін.]. Харків : Право, 2021. 454 с. (Практика Європейського суду з прав людини щодо України ; т. 3)

6. Практичний посібник щодо прийнятності заяв. Рада Європи / Європейський суд з прав людини. URL: https://www.echr.coe.int/Documents/Admissibility_guide_UKR.pdf
7. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
8. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року, зі змінами і доповненнями, внесеними протоколами № 11 і № 14 до Конвенції URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text
9. Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23 лютого 2006 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3477-15#Text>
10. Постанова Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо реалізації Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»» від 31 травня 2006 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/784-2006-п#Text>

Методи викладання, навчання:

Лекції (проблемні лекції, лекції-дискусії, лекції-демонстрації з використанням мультимедійного обладнання);

Семінарські, практичні заняття (публічне обговорення питань тем курсу, дискусії, виконання ситуаційних вправ, участь у діловій грі та ін.);

Самостійне навчання (виконання завдань самостійної роботи (СРС), індивідуальні навчально-дослідні завдання (ІНДЗ): контрольна робота, підготовка тез доповіді на наукову конференцію з публікацією).

Форми контролю успішності навчання:

Контрольні заходи з перевірки успішності засвоєння навчального матеріалу з дисципліни включають: поточний контроль, виконання індивідуальних завдань (ІНДЗ), підсумковий контроль (залік, екзамен).

Поточний контроль має на меті перевірку виконання завдань як аудиторної, так і самостійної роботи студентів та може проводитися в таких формах:

- оцінювання підготовлених виступів, доповідей з тематики семінарських занять;
- усне опитування або письмовий експрес-контроль на семінарських заняттях;
- виконання контрольної роботи;
- тестування з засвоєння окремих тем курсу;
- перевірка виконання завдань СРС.

Контроль виконання *ІНДЗ* здійснюється у формі перевірки підготовлених тез та їх наступної публікації як умова апробації результатів власного дослідження.

При проведенні рубіжних контролів після вивчення кількох тем курсу у формі електронного тестування використовується набір тестових завдань, які містяться в бібліотеці електронних курсів системи дистанційного навчання СУРА для перевірки знань здобувачів вищої освіти.

Система оцінювання результатів навчання:

Згідно з діючою в університеті системою комплексної діагностики знань здобувачів вищої освіти, з метою стимулювання планомірної та систематичної навчальної роботи, оцінка знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною системою.

Підсумкова оцінка (залік) виставляється на підставі суми накопичених балів здобувачем вищої освіти, отриманих у ході поточного, рубіжного контролів, виконання ІНДЗ.

Схема розподілу балів:

Залік	70 балів (поточний контроль)	30 балів (контроль виконання індивідуальних завдань)
--------------	---------------------------------	---

Мінімальний пороговий рівень з кожного виду контролю:

Залік	45 балів (поточний контроль)	15 балів (контроль виконання індивідуальних завдань)
--------------	------------------------------	---

Шкала оцінювання результатів навчання:

Загальна семестрова оцінка за 100-бальною шкалою переводиться у національну шкалу відповідно до таблиці:

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Шкала ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсової роботи)	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Критерії і порядок оцінювання навчальних досягнень здобувачів під час усіх видів контролю здійснюється відповідно до затверджено в університеті «Положення про критерії та порядок оцінювання навчальних досягнень з навчальних дисциплін здобувачів вищої освіти» ([URL : https://www.suem.edu.ua/normatyvni-dokumeny](https://www.suem.edu.ua/normatyvni-dokumeny)).

Політика курсу:***Політика дотримання академічної доброчесності***

Викладання навчальної дисципліни ґрунтується на засадах академічної доброчесності. Порушеннями академічної доброчесності вважаються: академічний плагіат, фабрикація, фальсифікація, списування.

За порушення академічної доброчесності студенти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності: повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит тощо); повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми.

Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту.

Обов'язком здобувача вищої освіти є перегляд новин на Телеграм-каналі.

Протягом тижнів самостійної роботи обов'язком студента є робота з дистанційним курсом «Практика Європейського Суду з прав людини».

Політика щодо пропусків занять

Здобувачі вищої освіти мають відвідувати лекційні й практичні (семінарські) заняття. Відсутність студента на занятті може бути виправдана поважною причиною. Поважними причинами відсутності вважаються: хвороба, участь у Всеукраїнській студентській олімпіаді, Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт чи будь-якому іншому заході, який можна віднести до заходів, що сприяють розвитку студентів і поліпшенню іміджу університету (факультету).

Політика щодо виконання навчальних завдань пізніше встановленого терміну

Здобувачі вищої освіти мають виконувати всі навчальні завдання у встановлені терміни. Здобувач вищої освіти, який не виконав ту чи іншу кількість навчальних завдань вчасно й хоче надолужити прогаяне, може звернутися по допомогу до викладача.

Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

Бонуси

Здобувачі вищої освіти, які регулярно відвідували лекції (мають не більше двох пропусків без поважних причин) та мають написаний конспект лекцій отримують додатково 2 бали до результатів оцінювання до підсумкової оцінки.

Силабус відповідає змісту освітніх програм (а саме: відповідність назві дисципліни, кількості кредитів, формі підсумкового контролю, набору компетентностей і результатів навчання), яка пройшла процедуру рецензування стейкхолдерами.

Силабус затверджено на засіданні кафедри публічного і приватного права, протокол від «12» лютого 2024 р. № 20.

Завідувач кафедри

Людмила КУЗНЕЦОВА